

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirakksstjóri: Kristján Dahl
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov

Bláblók: Randi Jacobsen - Dagny
Joensen - Tórfinn Smith -
Hilmar Jan Hansen -
Justinus Eidesgaard

Útgevandi: P/F Sosialurín
Úppseting: P/F Sosialurín
Prent: P/F Pressan 1981

Bústaður: Argjavegi 28
Argjum
Telefon: 11820

Postadr.: Postsmoga 76
110 Tórshavn
Telefax: 14720

Góðan landsfund

POLITIKKUR er at vilja, segði ein skilagóður maður einaferð. At umstøðurnar so stundum tarna einum skilagóðum viljans verki er so bara bert partur av tí mangan skiftandi búskaparliga veruleika, sum eingin við politiskari ábyrgd átti at kunnað sloppið undan.

HVAT, ið so sigast kann um politikkinn, okkara flokkur hevur verið standin at leggja navn til seinastu tíðina, so kann í øllum førum sigast, at ábyrgdini hevur hann ikki runnið undan.

ÁBYRGDINI fyri at halda saman tí, sum enn ikki er sundurtægað av teimum, sum ikki vágaðu sær stjórnarleiðslu og nú so við og við eisini av þertum av samstarvsfeløgum í samgonguni.

MEN sum klettur í brimi hevur hann staðið, javnaðarflokkurin, í hesi baldrutu tíð, tíkið neyðugu og einastu møguligu avgerðirnar, meðan aðrir, sum ongan vilja ella ábyrgd kenna sær fyri hvussu vit

frægest koma viðari, hava kunnað tíkið sær av lottum við ótaldum út-reiðslukrevjandi populistiskum uppskotum um bæði alt og einki.

AT henda nærum ómenniskjansliga ábyrgd hevur kostað, eru veljarakanningarnar talandi dømi um, og at søgan seinni fer at prógva, at hesin leiðslustirðil hóast alt var tjóðini at gagni, er bert lítill uggi hjá teimum, sum standa mitt í stríðnum.

FÓLKID er alt annað enn nøgt við standin í landinum og hví skilja vit so væl. Hinvegin er tað at gera »okkara« politikarum, sum við ábyrgdini sita, størsta órætt, siga vit, at teir ikki skilja ónøgðina um vesaldómin hjá teimum meinast raktu.

ONKUR kann kanska halda, at tað at vita hvat vit hava politiskt ikki longur er størsti uggi. Kanska tað, nú politiska ráðarúmið er vorðið so trongligt, fyri mongum er líkamikið, hvat vit fáa í so máta. Gáa vit hinvegin um, hvat vit kundu vænta okkum farna stjórnarskeiðið, sat ikki javnaðarflokkurin við róðrið, mundu vit øll »betakkað« okkum í ólukkumát.

IKKI skulu vit í vikuskiftinum fara á landsstevnu sum aðrir fanatikarar at »jubla« samfelt, at alt bara var sera gott. Men so niðurbundið land og møguleikar okkara fyri greiðasta javnaðarpolitikki hava verið, hava vit sanniliga eisini skyldu til at virðismeta tað, sum í hesi sváru tíð hóast alt er vart bæði handaliga og hugsjónarliga eins og teir lunnar, sum nú er lagdir undir einum framtíðar Føroyum, betri sum fólkaheim og tjóð.

STUTTMINT eru vit meira og minni øll. Vit tilkomnu kortini ikki so stuttmint, at vit ikki minnst hvør flokkur, ið gongd fekk á samfelagið eftir longu naggatódnina eftir krigslok, veitti rúm fyri fleiri føroyingum at liva eitt hampalív í Føroyum.

VITANDI tað, nýtist ongum í fjølmenta skara okkara heldur at ivast í, at okkara stevna eisini er rætta svarið til avbjóðingarnar í einum framtíðar Føroyum – ikki bara fyri tey, sum ein turrgeður afturhalds- og niðurgangspolitikkur av tilvild ikki otar út av eggini – men fyri øll landsbørn okkara.

HÓAST kjak og kegl um dagsins

trupulleikar sémir tað seg á stevnu sum hesari ikki annað, enn við tókk og virðing at minnst stríðsfólk okkara, sum undan gingu bæði politiskt og innan verkætlingarluna eins og takka teimum, sum til henda dag hava myndað politikk floksins og rørsunnar – samfelag okkara.

OG samfelagið ætla vit okkum sjálvsagt eisini at mynda framyvir. Mótburður kann vera bani teirra, ið einki hava at standa ímóti við, men teimum stríðsfúsu gevur hann megi.

LANDID leggur ikki Merkið, vit strika einki flagg, men viðgæra dag sum henda landsins trupulleika í tí skæra ljósi, okkum varð givið at laga eitt skilagott solidariskt samfelag eftir.

HÓAST umstøðurnar kanska hava linkað stelkin, so er rótin frísk sum ongantíð fyrr – so sjálvsagt skal tað bera til einaferð enn.

GÓÐAN landsfund!

Atli Dam í donskum blað:

Vit bidda ikki um hjálp frá dønum

-Manden med malmrøsten fra de blygrå øer i Nordatlanten, Atli Dam, er bekymret over Danmarks behandling af Færøerne: -Vi føler os umyndiggjort og ydmyget. Men vi tigger ikke om hjælp fra de danske skatteyderre. Vi vil kæmpe til det sidste, og vi skal nok klare os.

Hetta sigur Atli Dam, tingmaður og fólkatingsmaður í stórari samrøðu við danska blaðið Morgenposten Fyns Stiftstidende. Vit prenta greinina í heilum líki. Samrøðuna hevur Holger Koefoed gjørt.

En klynge blygrå øer oppe i det stormfulde Nordatlanten er kommet i dyb krise.

Efter et økonomisk klon-dyke fra midten af 80'erne, hvor fiskene var rigelige, bankerne gavmilde og be-folkningen i spanderbukse-ne, er Færøerne nu tvunget på en sultetur, der nærmer sig det sundhedsfarlige.

Danmark har i realiteten sat øgruppen og dens 45.000 indvånere under ad-ministration. En milliard-gæld for at redde de to største – danske – banker

fra at gå fallit er tørrer af på færingerne selv, mens den lille lokale får lov til at krakke, og den danske re-gering har påtvunget øgruppen ultraskrappe for-anstaltninger for at om-lægge udlandsgælden på ca. syv milliarder.

Samtidig med at 'koloni-magten' vridner armen om på undersåtten, har fisken sviget de seneste år. Langt over halvdelen af de fær-øske fiskeindustrier er ned-lagt, og resten – på dansk krav – samlet under én stor

hat, der har monopol på resterne.

Hver fjerde færing er ar-bejdsløs, indbyggerne flygter til Danmark for at få job eller understøttelse i et tempo, man aldrig har set før.

Atli Dam, klippen i fær-øsk politik de seneste 25 år med snart en snes af dem som Lagmand, er skuffet over moderlandets reaktion over for de færøske brødre i rigsfællesskabet.

I går var han i Odense for at gæsteforelæse på uni-

versitetet, men forinden fik Stiftstidende ham til at ud-lægge teksten med sin rung-ende malmrøst.

- Føler I jer diskrimi-neret i forhold til vi andre danskere i rigsfællesskab-et?

Hængt ud i pressen

- Nej. Men vi føler os u-myndiggjort og ydmyget. Og ikke mindst usagligt hængt ud i pressen for vores 'uhæmmede' overforbrug, vilde tunnelbyggerier, to-

tre biler pr. husstand, og hvad man ellers har kunnet finde på af overdrivelser.

Atli Dam vil ikke under-kende, at færingerne har haft et for stort forbrug fra midten af 80'erne. Økono-mien var overophedet, banker og kreditforeninger stod på nakken af hinanden for at kaste lån i hovedet på folk – præcis som det skete,

da Danmark og de øvrige vestereuropæiske lande var inde i en overgearet høj-konjunktur for år tilbage.

- Vi har haft et overfor-brug. Men den færøske krise har til dato ikke kostet den danske skatteyder én krone. Der er bare op-arbejdet en stemning bland

Framhald á síðu 17